

Publicerad 2005-10-26 08:48 av Fredric

en hjälpande hand

hennes förut fattade meningar tjuter
mellan mina örons trumpeter

ett rått skratt i den råa vinden
slår som pinnar mot min självkänsla

du är ingen, sa hon igen, och igen
utan ens en min på sitt påklustrade leende

sluter mina öron med distans
vänder mig om i vinden och går

dina ärr lyser igenom dina hårda ord
som du effektivt försöker reproducera

men mina ögon uppfattar dina ekon
som rop efter en hjälpande hand

Min tystnad är tydlig

handen är öppen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fredric med Poeter.se id #3436 innehar upphovsrätten